

ZADOVOLJIV IZID DRŽAVNIH IN DEŽELNIH VOLITEV

IMAMO TRI SLOVENSKE POSLANCE

Albin Škerk je bil izvoljen v rimski parlament, medtem ko sta bila izvoljena v deželni svet Dušan Lovriha iz Doline pri Trstu in dr. Drago Štoka iz Trsta. Vsi trije novoizvoljeni poslanci enodušno izjavljajo, da se bodo borili tudi za pravice Slovencev v Videmski pokrajini

Poslanec Albin Škerk

Dušan Lovriha

dr. Drago Štoka

PO VOLITVAH

Volivci avtonomne dežele Furlanija-Juljska Benečija so v pičlih štirinajstih dnevih morali dvakrat na volišče: 19. in 20. maja so bile vsedržavne volitve v senat in poslansko zbornico, medtem ko so bile teden dni kasneje, to je 26. in 27. maja, volitve v novi deželni svet.

Značilnost obeh volitev je odločen premik volilnega telesa, tako vsedržavnega kot deželnega, proti levi. Obenem pa je tudi pomembno dejstvo, da desnica očitno izgublja svoj vpliv med italijanskimi volivci. Proti pričakovanju pa so morda najbolj izgubili na obojih volitvah združeni socialisti. Skratka, italijanski volivci so z volitvami tako v parlament kot deželni svet pokazali razočaranje in nezaupanje do dosedanje politike levega centra. In prav tu je potrebno iskati vzroke, zakaj je levica napredovala.

Na vsedržavnih volitvah je bil znova izvoljen slovenski poslanec za rimski parlament. Zasluga, da je bil na tržaški listi KPI izvoljen dolgoletni devinsko-nabrežinski župan Albin Škerk, gre nedvomno Komunistični partiji Italije, ki je s tem dokazala, da globoko razume probleme slovenske narodnosti ne manjšine v naši deželi.

Deželne volitve pa so prinesle Slovincem dva deželna svetovalca, čeprav smo pričakovali, da bodo izvoljeni štirje Slovenci v to najvišje upravno-politično telo dežele. Na listi KPI je bil izvoljen za deželnega poslanca Dušan Lovriha, medtem ko je bil na listi Slovenske skupnosti izvoljen dr. Drago Štoka.

Dejstvo je, da smo dobili deželna poslance samo iz Trsta, medtem ko Gorica in Beneška Slovenija nista dali, žal, nobenega slovenskega poslanca kljub možnostim. V Gorici bi Slovenci, če bi glasovali strje, eno in enotno za slovenskega kandidata, lahko izvolili svojega predstavnika v deželni svet. Podobno velja tudi za Beneško Slovenijo.

S tem, da nismo enotno nastopili, ne glede na politično pripadnost, smo vsaj za pet let izpustili iz rok izredno priložnost, da bi imeli v novem deželnem svetu štiri poslance, ki bi tako lahko zares zastopali koristi vseh Slovencev, bivajočih tudi v Goriški in Videmski pokrajini. Žal se je tudi to pot izkazala kot negativna slovenska strankarska razcepljenost, namesto enotnosti, ki so jo dobro izkoristile ostale italijanske stranke in pobrale glasove slovenskih volivcev za izvolitev svojih kandidatov.

Potrditve za to našo ugotovitev najdemo prav v Beneški Sloveniji, kjer so glasovi številnih slovenskih volivcev odšli v korist krščanske demokracije. Slovenci Videmske pokrajine so tako omogočili izvolitev enega senatorja KD, enega poslanca KD in dveh deželnih poslancev KD. Vemo pa, da ti krščanskodemokratski poslanci nedvomno ne vedo in ne poznajo problemov Slovencev v Videmski pokrajini, čeprav bi brez njih ne bili nikoli izvoljeni.

Navada je, da skoraj sleherni izvoljeni poslanec rad odgovori po zmogovitosti volilni bitki tako na vprašanja radovednih novinarjev kot tudi na želje svojih volivcev. In tako je tudi prav, saj so z izvolitvijo prevzeli nase veliko odgovornost, ki jo morajo v svojem nadaljnjem poslanskem delu opravičiti tako pred svojimi volivci kot vso politično javnostjo.

Ko smo po vsedržavnih volitvah povprašali novega poslanca v rimskem parlamentu Albina Škerka, kaj meni ob svoji izvolitvi v tako visoko zakonodajno telo, je Škerk odgovoril:

«Ob moji izvolitvi za poslanca se zahvaljujem KPI, ki me je kandidirala, in vsem volivcem Slovincem in Italijanom, ki so me izvolili, ter tisku, ki me je podprl. To potrjuje, da imajo naši ljudje zaupanje v stranko, ki združuje Slovence in Italijane, in njihovo politično zrelost. To ima velik pomen za našo narodno skupnost.

Dobro se zavedam odgovornosti, ki jih prevzemam z izvolitvijo za poslanca. Vlagal bom vse svoje sile v naporih za izboljšanje razmer vsega delovnega ljudstva na Tržaškem, zlasti pa doseglo popolne enakopravnosti Slovencev v Italiji, da kot poslanec zastopam tudi Slovence iz goriške in videmske pokrajine. Imel bom vso podporo svoje stranke in njene parlamentarne skupine, pričakujem pa in si želim tudi vsestransko pomoč vseh organizacij, ustanov in skupin, ki se ukvarjajo s problemi slovenske manjšine v Italiji in se zavzemajo za njene pravice».

Novoizvoljeni deželni poslanec Dušan Lovriha pa je izjavil naslednje:

«Za mojo izvolitv gre najprej priznanje in zahvala vodilnim organom tržaške avtonomne federacije KPI, ker so me izbrali za kandidata in že davno zagotovili mojo izvolitev. Iskreno se zahvaljujem tudi vsem volivcem, ki so glasovali za KPI in s tem omogočili mojo izvolitev. KPI, zvesta svojim načelom internacionalizma in nekompromisni borbi za enakopravnost ter nemoteni demokratični razvoj slovenske narodne manjšine v Italiji, je na političnih volitvah izvolila slovenskega tovariša Albina Škerka v poslansko zbornico medtem ko sem bil izvoljen tudi jaz za deželnega svetov

valca kot pripadnik slovenske manjšine.

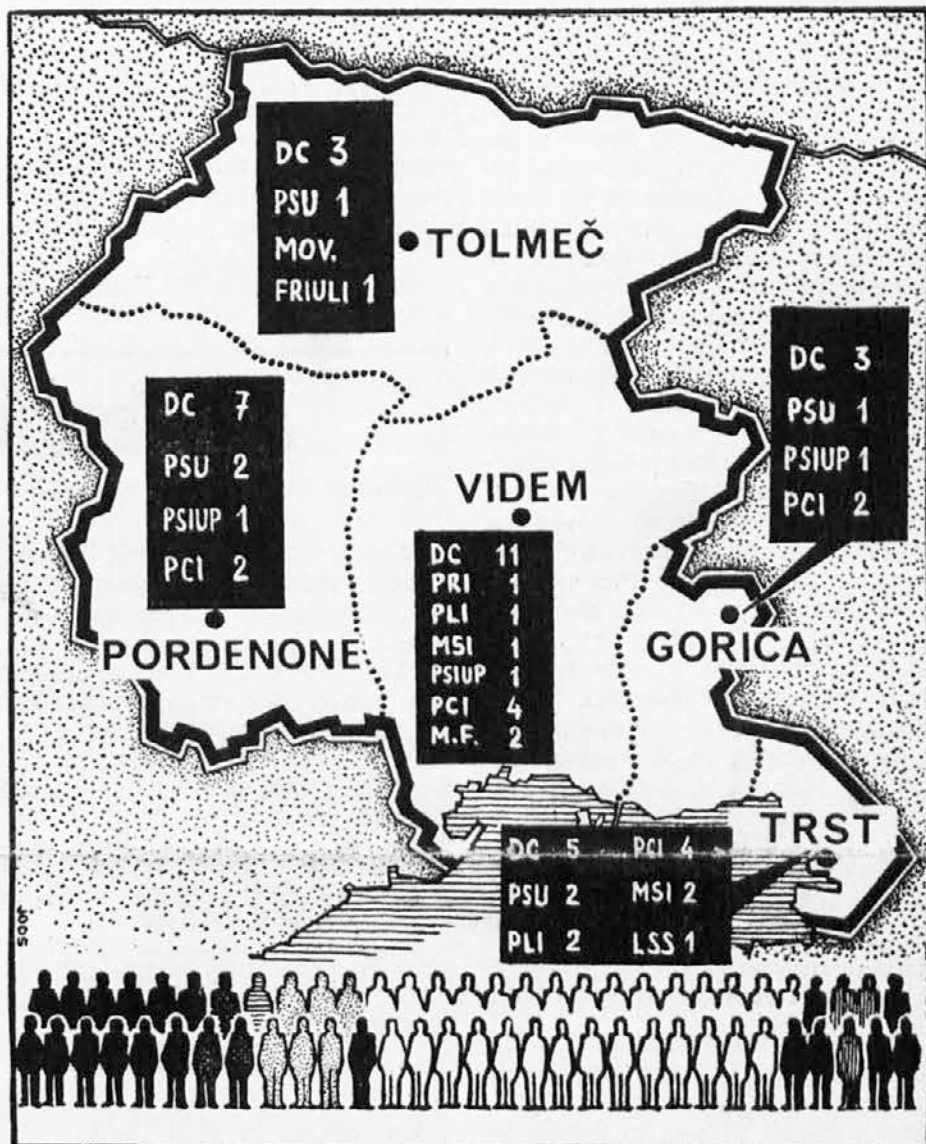
Avtonomna dežela Furlanija-Juljska krajina, ki je bila ustanovljena pred štirimi leti, ni uresničila težnj, pričakovanj in želja prebivalstva v nobeni panogi javnega življenja, in to zaradi zgrešene politike odbora leve sredine. Vsled take politike tudi upravičene zahteve po enakopravnosti slovenske manjšine v deželi niso bile uslišane.

Zaradi tega se zavedam velike in težke odgovornosti, ki stoji pred menoj, za uresničitev našega programa za popolno deželno avtonomijo, ki je predpogoj za gospodarski, socialni in kulturni razvoj dežele in seveda tudi Slovencev, ki v njej živijo. V tej prizadevnosti ne bom sam, ampak bom imel podporo svetovalske komunistične skupine in vse KPI. Ker v deželnem svetu ne bo nobenega svetovalca slovenske narodnosti iz goriške in videmske pokrajine, se obvezujem, da si bom prizadeval za koristi in potrebe naših rojakov v omenjenih pokrajinah.

Prepričan sem, da bom v svojem delovanju poleg pomoči KPI imel zaslombo pri vseh slovenskih strokovnih in kulturnih organizacijah, ki se ukvarjajo s problematiko slovenske narodne skupnosti in borijo za njene pravice».

Dr. Drago Štoka, novoizvoljeni deželni poslanec na listi Slovenske skupnosti, pa je po izvolitvi dejal:

«Najlepše se zahvaljujem vsem tistim volivcem, ki so glasovali za Slovensko skupnost in ki so mi dali preferenčni glas v tako velikem številu. Kar zadeva program mojega delovanja v deželnem svetu želim ponoviti tisto, kar sem takrat povedal že v pismu Slovincem pred volitvami, in kar sem izjavil takrat, ko me je občni zbor Slovenske skupnosti določil za nosilca liste. Po izvolitvi bom skušal po svojih skromnih močeh uresničevati program Slovenske skupnosti za deželo. Na ta program se čutim vezanega in ga bom izvajal v korist vseh Slovencev v naši deželi, ne glede na njihovo politično pripadnost. Moj osebni program pa ima samo štiri črke: delo. Upam in prepričan sem, da me bo slovenska javnost, ki jo bom sproti informiral, podpirala v vseh pri-

Gornja karta prikazuje politični sestav novoizvoljenega deželnega sveta Furlanije-Juljske Benečije. Kratice pomenijo: DC = Krščanska demokracija, PCI = Komunistična partija, PSU = Združena socialistična stranka, PSIUP = Socialistična stranka proletarske enotnosti, MF = Furlansko gibanje, PLI = Liberalna stranka, MSI = Italijansko socialno gibanje (neofašisti), PRI = Republikanska stranka, LSS = Lista Slovenske skupnosti

zadevanjih za naše pravice in skupne koristi. Kdor bo imel pri deželnih upravi kakšne osebne zadeve, bo našel pri meni vedno odprta vrata».

Z zgoraj navedenimi izjavami smo beneški Slovenci lahko zadovoljni. Vsi trije poslanci so, ne glede na svojo strankarsko pripadnost, jasno in odločno izjavili, da jim je pri srcu predvsem slovenski človek na naših tleh, ne glede na njegovo strankarsko pripadnost ali politično opredeljenost. Čeprav Slovenci Videmske pokrajine ni-

mamo ne v Rimu in ne v Trstu svojega neposrednega predstavnika, smo vendar zadovoljni in veseli, da bodo naši novoizvoljeni poslanci tako v rimskem parlamentu kot deželnem svetu nedvomno imeli pred očmi predvsem nacionalne koristi naše jezikovne skupnosti. Zato slovenski volivci iz Beneške Slovenije in Kanalske doline vendar čutimo, da nismo ostali sami in ob strani in da bodo izvoljeni slovenski poslanci znali nedvomno tolmačiti na svojih visokih položajih tudi naše želje, probleme in težnje.

Presenečenje na deželnih volitvah

Furlansko gibanje je dobilo tri sedeže v deželnem svetu, podprlo pa ga je 38.000 volivcev iz treh okrožij

Presenečenje na deželnih volitvah predstavlja vsekakor prvi nastop «Movimento Friuli», ki obstoja komaj kaka tri leta. Presenečenje je v tem, da je omenjeno gibanje že s svojim prvim nastopom pridobilo kar tri sedeže v novem deželnem parlamentu. Za gibanje je namreč glasovalo skoraj štirideset tisoč volivcev. Med temi glasovi je tudi mnogo glasov beneških Slovencev. O tem nam najbolje pričajo volilni izidi. Za primer navedimo samo občino Brdo v Terski dolini, kjer je glasovalo za «Movimento Friuli» 327 voliv-

cev, medtem ko je Krščanska demokracija dobila 395 glasov.

Odkod in zakaj takšen volilni uspeh furlanskega gibanja?

Po vsej verjetnosti je gibanje pobralo precej glasov združenih socialistov, ki to pot, iz že znanih vzrokov, niso mogli preložiti v videmskem okrožju svoje kandidatne liste. Drugi, poglavitejši vzrok pa tiči po vsej verjetnosti v dejstvu, da zastopa gibanje interese furlanske etnične skupine. Ti interesi se namreč ujemajo s še večjo avtonomijo dežele in nujnim reševanjem perečih socialnih, gospodar-

(Nadaljevanje na 3. strani)

ZA RAZVOJ TURIZMA TREH OBMEJNIH DEŽEL

SPORAZUM «ALPEN-TOUR»

Avtomobilisti bodo obiskali vnaprej določene kraje treh dežel - Posebne nagrade za izžrebanje - Sestanka se je udeležil tudi jeseniški župan Žvan in ravnatelj turističnega urada iz Beljaka

Pred nekaj dnevi so se v turističnem uradu v Trbižu sestali predstavniki obmejnih predelov treh dežel Furlanije - Julijske krajine, Slovenije in Koroške, da bi se pogovorili o skupnih problemih medsebojnega turizma.

Na sestanku je bil govor o posebnem sporazumu, ki nosi naslov «Alpentour» ter je po svoji zamisli podoben sporazumu za zimski sport, ko so športniki s posebnim dovoljenjem «skipass» lahko nemoteno smučali na obmejnem področju teh treh dežel. O zadevi je poročal predsednik ustanove za turizem v Trbižu prof. Sano na tiskovni konferenci, ki je bila namenjena novinarjem treh dežel. Gre za avtomobilsko izlete v vnaprej določenim potovalnim programom, ki je namenjen za severno evropske turiste; v programu so tudi navedena imena krajev, ki jih je treba obiskati v roku do 15. oktobra. V tem seznamu so navedeni najzanimivejši kraji obmejnega področja od Bohinja do Nevejskega sedla, od Kanžla do Bleda, od prelaza Premollo do Višarij in še ce-

la vrsta drugih lepih krajev, med katerimi so tudi taki, ki turistom niso dosti znani. Na potovanju bodo na posebnih kontrolnih uradih postavili na programsko izkaznico žig in kdor bo v določenem roku obiskal te kraje (po deset na področju vsake dežele) bo deležen žrebanja za posebne nagrade, ki določajo štiri nagrade za brezplačne počitnice v znanih turističnih krajih.

Na sestanku je bil tudi župan z Jesenic Žvan, ki je v svojem po-

segu poudaril željo, da bi ta nov sporazum med sosedi omogočil nadaljnji napredek sodelovanja v še širšem obsegu in na še višji ravni, da bi tako v še večji meri prispevali k razvoju in medsebojnemu spoznavanju med prebivalstvom obmejnih pokrajin.

Ravnatelj turističnega urada iz Beljaka pa je s svoje strani dodal, da so Korošci že začeli s propagando v Nemčiji in da se tamkajšnji avtomobilski klub že zanima za taka potovanja.

Iz Terske doline

Štirideset milijonov lir za cesto v Zavrhu

Morda bodo sedaj res kmalu začeli z gradnjo cestnega priključka, ki veže vas Zavrhu, znana po svojih kraških jamah, s «placom» na gori Bernadiji, kjer je nekdanja utrdba in spomenik s kostnico padlih v vojnah.

Prav v teh dneh je namreč deželni prisednik za kmetijstvo adv. Comelli sporočil predsedniku lo-

kalnega «pro loco», da je ministrski odbor za nerazvite kraje dodelil 40 milijonov lir za gradnjo prvega trakta te pomembne ceste. Cesta bo namreč prinesla velike beneficije Zavrhu tako iz turističnega kot ekonomskega vidika, ker bodo kmetje mogli valorizirati travnike in pašnike, ki so sedaj skoraj popolnoma zapuščeni, ker ne vodi do njih nobena pot.

Nagla smrt

Dne 21. maja so našli mrtvega v svoji hiši 62 letnega Albina Joba iz Brda. Zdravnik je ugotovil, da ga je zadela srčna kap.

Iz pod Matajurja

Pričeli so graditi cesto Strmica - Pečnje

Pretekli teden so dali potom «Ente friulano di economia montana» iz Vidma v zakup dela za izpopolnitev ceste Strmica - Pečnje. Stroški za to delo bodo znašali 20 milijonov lir in jih bo financiralo prisedništvo za kmetijstvo. Z izvedbo tega dela bo mnogo pomagano, da se bo v tem predelu pod Matajurjem razvil turizem in gozdarski sektor.

TAVORJANA

Deželni prispevek občini

Dežela je dodelila občini Tavorjana še en milijon in pol lir za dokončno zgraditev športnega igrišča. Prejšnji prispevek je znašal dva milijona in pol. Z deli bodo pričeli prihodnji mesec.

Našli so hudo ranjenega

Pretekli teden so našli v jarku ob cesti, ki vodi v Kanalič, hudo ranjenega 51 letnega Battista Guyona iz Koste. Takoj so ga prepeljali v bolnico, kjer so zdravniki ugotovili, da je mož dobil pri padcu pretres možganov in še več drugih poškodb. Ozdravil bo, če ne nastopijo komplikacije, v štiridesetih dneh. Karabinjerji so uvedli preiskavo, da bodo izvedeli, kako je prišlo do tako hude nesreče.

V bolnico so morali peljati tudi 19 letnega Tristana Mariniča, ker je padel z motorja in dobil več poškodb po glavi in telesu. Ozdravil bo v treh tednih.

Poroka

Poročil se je naš vaščan Germano Simaz z Bianco Cicuttini iz Čedad. Prijatelji jima čestitajo in želijo mnogo sreče in zadovoljstva v skupnem življenju.

Iz Nadiške doline

Natečaj za najboljšo fotografijo

Turistično društvo «Pro Valli» je s sodelovanjem deželnega prisedništva za transport in turizem in pokrajinsko ustanovo za turizem (Ente provinciale per il turismo) iz Vidma razpisalo prvi fotografski natečaj za najboljšo fotografijo, ki prikazuje turistične atrakcije Nadiških dolin. Zmagovalec natečaja bodo razdelili nagrade v skupnem znesku 500.000 lir. Natečaj bodo zaključili dne 31. avgusta.

V Trpečem imajo združen pašnik

V Trpečem so letos uredili pašnik, ki je sedaj postal združen in zato pasejo na njem krave živinorejci tudi iz sosednjih vasi: iz Klenja, Ažle in drugih.

Živinorejci so dali na razpolago okoli 200 tisoč kvadratnih metrov terena, ki so ga spremenili v pašnik. Prepričani so, da bodo imeli na ta način več koristi od živine in da bodo mlečni proizvodi bolj šči, ker se bodo krave pasle.

Nesreča pri delu

Zelo hudo se je ponesrečil pri delu 44 letni Marcel Marinič iz Klenja, ki je zaposlen v Vidmu. Nanj je padel težak kos železa in ga močno ranil. V bolnici, kamor so ga takoj po nesreči prepeljali, so izjavili, da bo ozdravil, če ne nastopijo komplikacije, v približno dveh mesecih.

Podbonesec

Tragičen konec mladega moža iz Ronca

Vse je zelo pretresla žalostna vest, da je tragično končal svoje življenje 35 letni Remo Domenis iz Ronca. Mladi mož je bil na zdravljenju v videmski bolnici na nevrokirurškem oddelku in od tam je nekega jutra ušel. Zatekel se je v predmestje Vidma in se čez nekaj ur, ko je privozil mimo kamion, vrgel pred drveča kolesja. Šofer je zaman skušal zaustaviti težko vozilo in ga povozil. Takoj so ga prepeljali v bolnico, kjer je pa kljub skrbnim negam zdravnikov podlegel hudim poškodbam.

V kratkem javna dela

Te dni je prišlo na občino sporočilo, da je država dodelila podobneški občini trideset milijonov lir prispevka za javna dela. Sedaj se bo v kratkem sestal občinski svet, da bodo proučili katera dela naj se izvedejo s tem prispevkom. Izvesti jih je treba namreč celo vrsto, posebno v hribovskih vaseh, ki so najbolj zapuščene, denarja pa ni za vse potrebe.

ČEDAD

Demografsko gibanje meseca aprila

V mesecu aprilu so v čedadski občini zabeležili takole gibanje prebivalstva: rodilo se je devet otrok (5 dečkov in 4 deklice), umrlo je deset oseb (3 moški in 7 žensk), v občino se jih je priselilo 24 oseb, izselilo se jih je pa 17; porok je bilo pet. Dne 30. aprila je čedadsko občina štela 10.738 prebivalcev.

Sv. Lenart

Dela ob hudourniku Kesci

Pred kratkim so pričeli z deli ob hudourniku Kosci in sicer v Skrutovem in v Dolenji Mjersi. Zgradili bodo obrečne nasipe, da voda ne bo poplavljala bregov, kadar naraste ob deževju. Celotni

stroški za izvedbo tega dela bodo znašali okoli 25 milijonov lir in jih bo financiralo deželno prisedništvo za kmetijstvo.

Prometna nesreča

Pretekli teden je prišlo v Sv. Lenartu do prometne nesreče, ki bi lahko imela hude posledice. Ko je šla 65 letna Marija Krizetič z neko vaščanko po vaški ulici, jo je od strani zadel nek avtomobil in žena je obležala vsa okrvavljena na tleh. Na srečo ni dobila hudih poškodb in bo ozdravila v dveh tednih.

Srednje

Ureditev ceste proti Trbilju

Pretekli teden je občina dala v zakup dela za popravilo in asfaltiranje ceste, ki vodi do razpotja proti Gorenjem in Dolenje Trbilju. Stroški za izvedbo tega potrebnega javnega dela bodo znašali 22 milijonov in pol, ki jih bo 80% krila država, za ostalih 20% pa bo občina vzela posojilo. Z deli bodo pričeli v kratkem.

Po dvajsetih letih zopet med svojci

Te dni se je vrnil med svoje vaščane 60 letni Gino Kosta iz Prešerja, ki je bil 20 let na delu v Tripolisu in se med tem časom ni nikoli vrnil domov na obisk. Sedaj je prišel volit in ga seveda ni stala vožnja nič in je zato izkoristil priliko.

Iz Krnatske doline

Umri je Jacum Ceschia

Pretekli teden je umrl v Nemah Jacum Ceschia, ki je bil najstarejši mož Furlanije, če že ne Italije. Dne 27. junija bi namreč izpolnil 105 let. Vse svoje dolgo življenje je posvetil le delu in tega mu ni nikdar manjkalo. Bil je lastnih žganjarne Ceschia v Nemah in je delal v njej vse do 90. leta. Trdno zdravje in dolgo življenje je rajni Jacum pripisoval prav svojemu žganju in cigari, ki je bila njegova zvesta spremljevalka. Zelo rad je v prostih urah igral na karte in zato ga bodo njegovi sovrstniki težko pogrešali v vaški gostilni, kjer je bil stalen gost. Umrl je po zelo kratki bolezni. Pokopali so ga dne 14. maja na domačem pokopališču. Pogreba se je udeležilo izredno dosti ljudi, kajti rajni je bil ugleden mož in zaradi svojega vselega značaja med vsemi priljubljen.

PLATIŠČE

Smrtna kosa

Po zelo kratki, a mučni bolezni je umrl 39 letni Benito Sedola. Bil je zelo poznan po vsej občini, ker je imel taksi in trgovino. Bil je dober mož in je marsikomu rad napravil uslugo in ga peljal za stonj, če ni imel denarja, posebno če je vedel, da je človek v stiski. Iz videmske bolnice, kjer je umrl, so ga prepeljali v Platišče in ga pokopali na domačem pokopališču. K zadnjemu počitku ga je spremlila vsa vas in nešteto prijateljev iz okoliških krajev.

Iz Kanalske doline

Znatni državni in deželni prispevki za javna dela v Kanalski dolini

Na zadnjem zasedanju občinskega odbora so razpravljali o prispevkih, ki sta jih pred nedavnim nakazali država in dežela za najnujnejša javna dela v trbiški občini. Država je namreč nakazala za gradnjo ceste «Razpotje - Villa Bassa - Aclete - Ortigara - Valle Romana - Rute 50 milijonov lir, za ureditev hudournika Casarenza v Zabnicah pa 40 milijonov lir (za prvo polovico del). Ta dela bodo izvedli v teku dveh let in sicer jih bo izvedel Konzorcij za gorsko bonifikacijo s fondi zakona za zaostale kraje.

Dežela pa je potom prisedništva za kmetijstvo in gozdarstvo dodelila 5 milijonov 850 tisoč lir za gradnjo vodovoda v zaselku Sv. Anton, 5 milijonov 580 tisoč lir za ureditev prvega dela ceste, ki vodi iz Zabnic proti Višarjem in 6 milijonov 258 tisoč lir za gradnjo drugega trakta iste ceste (od hiš na Višarjih dalje).

Ob koncu zasedanja je odbor še sklenil dati 26 milijonov lir prispevka za izpopolnitev vodovoda v Beli peči in 20 milijonov lir za ojačenje javne razsvetljave. Obe javni deli bodo pričeli tekom leta 1969.

Cesta proti Belopeškemu jezerom bo kmalu urejena

Že več časa urejajo turistično cesto, ki vodi iz Bele peči proti istoimenskim jezerom in je zato upanje, da bodo končali z deli še predno se začne sezona. Čim bo cesta urejena, bo potrebno poskrbeti še za parkirne prostore, kar mislimo ne bo težko, saj bodo lahko izkoristili sredstva (10 milijonov), ki so ostala zaradi znižane aste. S tem denarjem bi lahko asfaltirali cesto do drugega jezera, kjer je več prostora za parkiranje tudi v okoliških gozdičkih. Prav bi bilo, da bi občinska administracija zato takoj prosila pokrajino, da bi ta čimprej poskrbela za začetek del, ker dru-

gače bo tudi letos ta prelepi kotiček pod Mangrtom premalo obiskan.

Gradnja novih ljudskih hiš v Trbižu

«Avtonomi inštitut ljudske hiše» iz videmske pokrajine je v imenu GESCAL predložil občini prošnjo za doseg dovoljenja za gradnjo dveh ljudskih hiš z dvajsetimi stanovanji.

Z deli bodo pričeli še letos in bodo prav gotovo dokončana do jeseni prihodnjega leta. Stanovanja so namenjena delavskim družinam, ki sedaj stanujejo v slabih in nezdruvanih prostorih.

V nevarnosti zaradi kačjega pika

Pred dnevi so morali nemudoma odpeljati v huminsko bolnico 18 letnega Daria Veluščka, ker ga je v nogo picila kača. Čeprav so ga po nasvetu trbiškega zdravnika takoj prepeljali v bolnico, so si zdravniki pridržali prognozo.

Iz Idrijske doline

Padel je s češnjem in se ubil

Vse je zelo pretresla nesreča, ki je zadela družino Premaries iz Ibane. Oče Guerino Premaries, star 53 let, je splezal na češnjo, da bi nabral nekaj zrelih sadov. Rdeče češnje so bile seveda zelo visoko in zato se je povzpel čisto na vršiček. Tam je mož izgubil ravnotežje in padel je več kot štiri metre globoko. Domači so ga takoj prepeljali v čedadsko bolnico, kjer je pa kmalu potem umrl zaradi hudih poškodb, ki jih je dobil pri padcu.

Fojda

Za župnišče v Čampeju

Ministrstvo za javna dela in socialno skrbstvo je dodelilo občini Fojda štiri milijone in 200 tisoč lir za ureditev župnišča v Čampeju, kjer bo tudi dvorana za mladino.

Po zapuščenih dolinah in vaseh Beneške Slovenije

POPOLNA BREZBRIŽNOST ŠPETERSKEGA KOMUNA DO SVOJIH LJUDI

Prebivalci petih vasi špeterskega komuna vrnila volilna potrdila zato, ker so siti večnih obljub o zgraditvi ceste do njihovih vasi in naselj. Dovolj je bilo doslej samo obljub, čas je preiti k dejanjem, saj sredstva za to so

Ni slučaj, da so volivci in Podbrnasa, Puoj, Gorenjega Brnasa, Koste in Podarja tik pred volitvami vrnila volilna potrdila komunu v Špetru. S tem so hoteli volivci na nek način protestirati proti ravnanju njihovega komuna, ki kljub večletnim obljubam ni storil prav ničesar za razvoj in napredek teh zapuščenih in oddaljenih vasi. Dejstvo je namreč, da še danes omenjene vasi niso povezane niti s svojim komunom, niti z ostalimi kraji področja z dobrimi cestami, ki predstavljajo nedvomno nujen pogoj za kakršnokoli gospodarsko rast in napredek tega področja. Volivci omenjenih vasi so bili že siti neštevilnih obljub, da bodo asfaltirali in uredili ceste na tem področju, vendar doslej ni bilo v tem smislu storjenega ničesar, čeprav so tehnični načrti za cestno omrežje že zdavnaj narejeni, žal pa ležijo še danes v predalih ustreznih uradov v Vidmu.

Zatorej revolt prebivalcev tega področja ni nič čudnega in presenetljivega, saj večletne prošnje še doslej niso bile uslišane. Komun v Špetru namreč doslej sploh ni kazal nobenega zanimanja, da bi pereče probleme svojih ljudi rešil kljub temu, da sedijo v njegovih vrstah trije svetovalci tega področja. Zato javno vprašujemo komunske svetovalce Giovannija Bevilacqua, po domače Klinjana iz Podbr-

nasa, Raffaella Sittarja, po domače Tonižova iz Koste in Žvana Blazutiča, po domače Valenta iz Puoj, zakaj se niso kot predstavniki volivcev tega področja bolj zavzeli za rešitev omenjenih problemov, to je za zgraditev cestnega omrežja, ki bi mnogo prispevalo h gospodarskemu razvoju teh vasi. Ali so res morali doslej prebivalci sami zgraditi, na primer, cesto iz Brnasa v Kosto z lastnimi močmi in svojimi sredstvi, prav tako so morali tudi sami napeljati električno omrežje prav tako s svojimi prispevki in s svojim delom, čeprav so prav tako plačevali v redu davke in takse kot ostali prebivalci špeterskega komuna.

Zato njihov spontan odpor do sedanje komunske politike in zavrnitev volilnih potrdil predstavlja pravičen revolt proti dosedanjemu, lahko rečemo mačehovskemu odnosu komuna do lastnih ljudi, ki v redu izpolnjujejo svoje državljanske in občanove dolžnosti do komuna, medtem ko je sedanje ravnanje do njih skrajno neodgovorno, da ne rečemo skoraj segregacijsko.

Protestna vrnitev volilnih potrdil pa je vendar rodila neke rezultate. Zato je popolnoma razumljivo, da je na to predvolilno akcijo, ki bi se negativno odrazila na volitvah z izgubo demokrščanskih glasov, takoj reagiral senator Pelizzo

iz Čedad, ki vedri in oblači že petnajst let v teh krajih kot pokrovitelj in starešina »nekega ljudstva«.

Zato je razumljivo, da je Pelizzo takoj prihitel v te kraje in volivcem osebno zagotovil in obljubil, da bodo ustregli takoj njihovim zahtevam in uredili cesto od doline do Koste.

Na strani revoltiranih ljudi tega področja pa je tudi njihov župnik Clonfero Noè, ki je prišel pred dvema letoma za dušnega pastirja v te zapuščene vasi. Župnik Clonfero je tudi eden izmed podpisnikov spomenice 529 duhovnikov vidske nadškofije, v kateri so zahtevali od rimske in deželne vlade, naj nekaj storita za gospodarski razvoj in napredek Furlanije.

Župnik Clonfero stoji na stališču, da pomeni dvesto prisotnih prebivalcev od tristo rezidentnih, katastrofalen podatek, ki priča, da je ena tretjina najposobnejšega prebivalstva odsotna. Odsotna pa zato, ker si je morala poiskati kruha in dela v tujini, ker le — tega ni našla v domačem kraju. Zato župnik Clonfero meni, da so potrebne na tem področju korenite spremembe v smislu gospodarskega napredka Sovodenjske doline in Beneške Slovenije sploh. Tako meni, da bi bilo potrebno zgraditi industrijo v neposredni bližini, ki bi lahko zaposlila delovno silo tega področja in jo tako ohranila doma, ne pa silila v gospodarsko emigracijo. Drugi pogoj je tako imenovana infrastruktura, v kateri so najpomembnejše ceste, ki naj bi povezovala med seboj vse doline. Te ceste bi omogočale ne samo komunikacije med dolinami in centrom pokrajine, temveč bi tudi olajšale prihode in odhode delavcev na delo in domov. Z novimi, modernimi cestami bi tudi lahko uvedli avtobusni promet, ki bi ne omogočal samo prevoza delavcev v industrijske centre, temveč bi tudi pripomogel k razvoju turizma in sploh omogočil dostopnost teh krajev z modernimi prevoznimi sredstvi. Tako bi ne bili več priča absurdu, da so nekatera naselja na tem področju dostopna samo peš in da morajo tovore ter drugo blago dobesedno prenašati ljudje na svojih ramah.

Vsi ti in podobni vzroki so v dvajsetih letih zmanjšali število

prebivalstva skoraj za polovico. Če so pred vojno statistike naštele takrat 600 do 700 prebivalcev, potem pomeni številka 200 prisotnih ljudi danes precej obtožujoče dejstvo, ki samo najbolj zgovorno terja in zahteva čimprejšnjo rešitev tega poraznega stanja. Ta pa je samo v resnični pomoči dežele in prizadevanju prizadetih komunov, da storijo, ne pa samo obljublajo, čimprej nujne korake za zgraditev industrije, z njo pa infrastrukture, kar sta temeljni pogoj za razvoj in napredek tega področja. Dovolj je bilo doslej samo obljub, čas je preiti k dejanjem, saj sredstva za to so, samo, če je še dobra volja.

devanju prizadetih komunov, da storijo, ne pa samo obljublajo, čimprej nujne korake za zgraditev industrije, z njo pa infrastrukture, kar sta temeljni pogoj za razvoj in napredek tega področja. Dovolj je bilo doslej samo obljub, čas je preiti k dejanjem, saj sredstva za to so, samo, če je še dobra volja.

S PRVE STRANI

Presenečenje na deželnih volitvah

skih in tudi kulturnih problemov Furlanije.

Tudi Furlane ogrožajo podobni problemi kot beneške Slovence: utopitev v italijanskem morju, vojaške služnosti, ki ovirajo gospodarski napredek Furlanije, emigracija in pomanjkanje delovnih mest za domače ljudi na domačih tleh. Ali niso to prav isti, ali vsaj podobni problemi, kot so naši, slovenski? In zato torej ni prav nič čudnega in presenetljivega, če so naši ljudje v programu in problemih furlanskega gibanja videli in spoznali tudi svoje lastne probleme.

Zatorej lahko upravičeno upamo, da poslanci »Movimento Friuli« ne bodo v svojem nadaljnjem delu zamolčali svojih načel, ki jih je bilo gibanje proklamiralo že pred volitvami:

Da namreč gibanje ni ne na levi, niti da desni, niti v centru. Gibanje namreč izjavlja, da je italijanska politika do nacionalnih manjšin bila doslej ena sama in edina: poitalijančenje Furlanov, Slovencev in Nemcev. Gibanje, nasprotno, poudarja avtonomnost in pravico sleherne nacionalne manjšine do njene obstoja in življenja.

Upamo torej, da platforma »Movimento Friuli« ne bo ostala samo na papirju, kajti gibanje se mora zavedati, da dolguje svoj uspeh na deželnih volitvah predvsem glasovom levice in samo v opoziciji

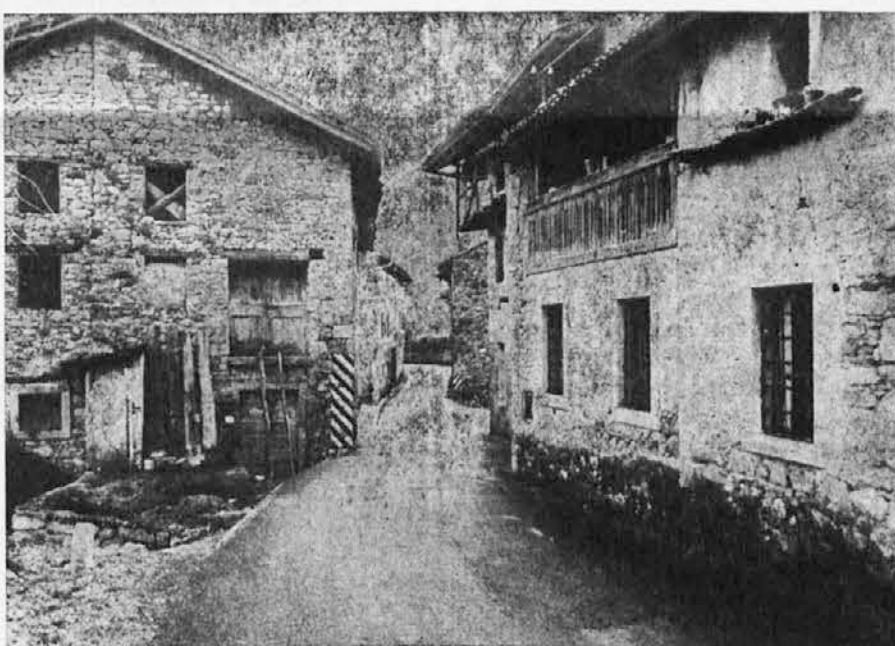
in z naslonitvijo na leve sile bo lahko gibanje svoj program tudi uresničilo.

Odkritje spomenika partizanom v Manzanu

Sekcija partizanskega združenja ANPI v Manzanu je že pred časom sprožila pobudo za zgraditev spomenika padlim partizanskim borcem, ki so jo sedaj uresničili. O srednji del spomenika je izdelan iz enotnega bloka, ki so ga pripravili specializirani kamnoseki v Tavorjani. Celotni načrt sta napravila furlanska kiparja Guido Tavagnacco in Giulio Piccini.

Spomenik bodo odkrili prihodnjo nedeljo 2. junija v prisotnosti civilnih in vojaških oblasti. Slovesnost se bo začela ob 10. uri z mašo v župnijski cerkvi. Po pozdravnih govorih manzanskega župana Arduina Savia in člana vsedržavnega sveta združenja ANPI Maria Lizzera, bo govoril vsedržavni podpredsednik te organizacije Salvatore Donno. Na slovesnosti bosta sodelovala tudi pevski zbor »Kras« iz Doberdoba in godba na pihala iz Manzana.

Na predvečer odkritja spomenika bodo priredili v dvorani manzanske občine razstavo odporniškega gibanja v deželi Furlanija - Juljska krajina, ki bo ostala odprta nekaj dni.

Tarpeč, ki leži na dnu doline, ki vodi v Gorenji Brnas. Od tu se odcepi cesta, ki bi jo morali že zdavnaj urediti

Kako so volili v Beneški Sloveniji in v Kanalski dolini

Spodaj navedeni podatki se nanašajo na izide političnih in deželnih volitev. Kratice pomenijo: PCI - Komunistična stranka; MSI - Neofašistično gibanje; PDUIUM - Monarhistična stranka; PLI - Liberalna stranka; PSIUP - Socialistična stranka proletarske enotnosti; PRI - Republikanska stranka; DC - Krščansko demokratska stranka; PSU - Stranka združenih socialistov; MF - Furlansko gibanje.

	za poslansko zbornico								za deželni svet								
Občina	PCI	MSI	PDUIUM	PLI	PSIUP	PRI	DC	PSU	PCI	MSI	MF	PLI	PDUIUM	DC	PRI	PSIUP	PSU
AHTEN (Attimis)	259	43	18	33	68	8	784	325	249	23	169	21	5	792	44	67	
BRDO (Lusevera)	42	21	4	12	17	4	454	320	35	11	327	3	0	395	1	15	
DREKA (Drenchia)	16	3	2	1	4	0	325	117	47	4	4	0	0	352	5	8	
FOJDA (Faedis)	319	42	18	46	112	25	1292	392	307	28	354	12	7	1257	74	110	
GORJANI (Montenars)	74	16	2	3	28	3	263	86	41	3	266	1	0	137	0	5	8
GRMEK (Grimacco)	37	16	6	2	10	1	414	151	82	22	9	2	10	445	1	20	
NEME (Nimis)	382	96	15	75	86	16	1012	372	497	62	171	46	8	1108	30	81	
PODBONESEC (Pulfero)	49	14	12	20	13	1	1126	324	46	9	14	11	2	1433	2	17	
PRAPOTNO (Prepotto)	63	35	5	14	17	5	469	212	79	28	61	3	3	484	99	28	
SOVODNJE (Savogna)	58	22	5	4	18	2	531	178	160	27	8	0	2	558	7	11	
SREDNJE (Stregna)	10	4	6	4	5	1	451	166	37	6	6	5	3	490	1	35	
SV. LENART (San Leonardo)	41	5	8	24	13	0	675	227	62	16	35	14	4	752	32	30	
SV. PETER (San Pietro)	169	33	10	30	40	15	830	424	426	20	58	14	7	886	16	61	
TAVORJANA (Torreano)	385	24	11	18	82	13	840	225	403	11	73	8	2	921	17	104	
TIPANA (Taipana)	84	24	7	6	18	8	741	169	80	11	53	5	4	787	10	11	
REZIJA (Resia)	66	34	14	23	41	4	761	294	18	12	13	4	2	530	1	13	481
TRBIŽ (Tarvisio)	439	460	45	199	100	24	1696	1059	434	342	240	64	19	2004	10	40	614
NABORJET (Malborghetto)	68	40	9	31	13	4	421	241	33	17	56	6	5	518	4	9	119

Izpod Kolovrata

Popravili bodo cesto

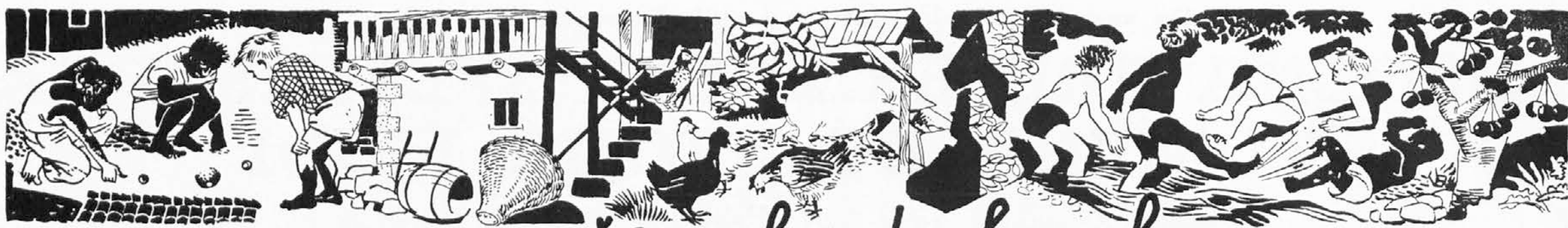
Te dni je grmeška občina dobila sporočilo, da je država nakazala za ureditev občinskih cest 16 milijonov lir prispevka. Ta denar bo dan iz fondov za nerazvite kraje severne Italije. Sedaj naj bi pričeli z deli v kratkem, kajti ceste so resnično potrebne popravila.

Za javna dela

Videmska prefektura je dodelila dreški občini en milijon in pol lir izrednega prispevka, da bo izvedla nekatera najnujnejša javna dela. Denarja je malo na razpolago, potreb pa veliko in zato bo treba dobro premisliti, kje je treba najprvo pričeti z delom, da ne bodo ljudje protestirali.

Poroka

Poročila se je naša vaščanka uradnica Silvia Crucil z industrialcem Atosom Rosino iz Čedad. Znanci in prijatelji jima želijo mnogo veselih in srečnih dni v skupnem življenju.

za naše mlade bralce

Zgodba Haralampija Lažiča

Prijatelj Haralampij Lažič, prodajalec zijal, konjskih rogov in žabjih dlak, mi je svoj rodni kraj opisal takole:

«Veš, to je tam na kraju mra-
vlinčje steze, skozi luknjo krtine,
zadaj za piščančjo šolo, tam, kjer
mačka mesečino prede, zajec pu-
ško nosi, raca pa mornarici po-
veljuje.

— Glej, glej! — se čudim.
— Tam megla šore puli iz zem-
lje, grom lenuke budi iz spanja,
blisk starcem pipe prižiga, a iz
oblakov delajo blazine — se je
moj prijatelj hvalisal dalje.

— To je pa res nenavaden kraj,
— sem se zresnil.

— Kako da ne! — je pritrdil
Haralampij. — Ga ni takeda kraja
širok po svetu, kolikor bi ga koza
z repom opasala, do koder se pra-
šičje gosli čujejo, ni ga, do koder
zmore petelin skočiti s praga.

— Kaj ne poveš? — sem izbulil
oči.

— V mojem kraju z gorjačo bol-
he iz hlače preganjamo, s puškami
luči ugašamo, z betom pamet v
glavo vbijamo, a kadar komu kaj
pade na misel, se mi na glavi na-
redi bula, velika kot jajce.

— Torej mislite samo na mehke
reči! — sem mu svetoval.

— Tudi to smo že poskusili, —
je priznal Haralampij — toda brž
ko nam pade v glavo marmelada,
med, sir ali kakšna kaša, se kar
lepimo in nimamo več miru pred
muckami, psički, čebelami, muha-

dan v tednu. Z dimom podpiramo
strehe, da nam ne padejo na gla-
vo, s prstom streljamo na volko-
ve, na soncu leto pečemo, dokler
ne dobimo zrele, rumene jeseni,
ponoči pa sleherni senco napihne-
mo, dokler nam ne narase vsaj v
sto medvedov.

— Ojoj, bratec! — sem bil ves
iz sebe.

— Tebi pa srce res brž v hlače
pade! se je čudil. — Jaz na primer
sem tak kavelj, da sem nekoč v
zasedi pričakal samega sebe, si za-
kričal «roke kvišku», se oropal do
gole kože in naposled snel s sebe
še kožuh in si ga stlačil v žep prav
istega kožuha.

— Le kako si mogel oropati sa-
mega sebe? — sem zazijal.

— Nadvse preprosto; le kako,
da ti to ne gre v glavo: izpraznil
sem svoje žepa in jih spet napol-
nil, tako je s to rečjo. Tako pre-
prosto, kot če stopiš pred zrcalo
in se pačiš sam sebi.

— Hm, da... to še kar razumem,
— sem izjecljal — toda, veš, kako
pa je s tistim: stlačiti kožuh v svoj
lastni žep?

— Tega tudi sam ne vem, — se
je zmedel Lažič. — Morda je bil
žep večji od kožuha.

— He, temu se reče skočiti sam
sebi v usta! — sem vzkliknil.

— To pri nas večkrat počnemo,
— je priznal Lažič. — Zato imamo
tako slabe zobe.

— Pa si skačite bosi in dobro
zinite.

— To je zelo moder nasvet, —
se je strinjal. — No, a saj tudi
brez tega že dovolj zijamo, kajti
tako, veš, prodajamo zijala.

— Aha-ha-ha! — sem eksplodi-
ral od smeha kot bomba in vrgel
celo hišo v zrak, moj prijatelj La-
žič pa je od sramu kar poskočil in
zažgal bližnjo vas. V tem so pridri-
veli gasilci, jaz pa sem jo ucvrl,
kolikor so me nesle oči in kazale
pot noge, da mi ne bi pogasili pri-
povednega ognja.

Kdo bi nam sicer splel takole
zgodbo? Če je le za zrnce laži v
njej, naj se poljubim na hrbet,
ugriznem v roko in sam sebi na
uho pripovedujem zgodbe.

O dveh bratih bogatašu in siromaku

Zivela sta dva brata, eden je bil
bogata, drugi pa siromak. Pa pri-
de siromak h bogatemu in ga
prosi:

«Daj mi kruha, brat!».
Ta mu pa odgovori:
«Če ti lahko očesi izkopljem, pa
ti dam».

Siromak privoli:
«Pa mi ju izkoplji, samo kruha
mi daj».

Izkopal je bogataš siromaku
očesi in mu je dal jesti. In ko je
siromak hodil k njemu prosit
jesti, mu je brat očesi izkopal,
ušesi porezal, posekal roke in no-
ge — vse za ta nesrečni kruh. Po-
tem se je kmet, ki je ostal brez
ušes in brez vsega, kotatil brez
oči in se je zakotalil v lisičjo
jamo. Ponoči pa na lepem zazve-
ni, zažvižga — sveti Jurij priteče
z volkovi, lisicami in vsakršno
zverjadjo. Ustavil se je pred luk-
njo, ki je kmet ležal v njej in pra-
vi:

«Samo glejte, nikomur ne pri-
povedujte o tem, kar vam povem:
jutri bo takšna rosa, da pozdravi
vsakega bolnika. Car ima bolno
hčerko — če bi se s to roso omo-
čila, bi ozdravela. In pa vode ni-
majo ljudje, a če bi vzdignili ka-
men na tem in tem kraju, bi voda
pritekla».

Zjutraj se je kmet prebudil in
ko se je začel valjati po travi, so
mu na lepem zrasle roke in noge.
Nato si je omočil oči — in oči so
spregledale. Tako se je močil, do-
kler se ni ves pozdravil. Potem
pa je te rose nabral, odšel k carju
in ozdravil njegovo hčer; in car
ga je bogato nagradil. Ko je poz-
dravil carično, je šel k ljudem, ki
niso imeli vode, vzdignil kamen
in voda je pritekla.

Ljudje so bili veseli in so ga
tudi tako obilno nagradili, da je
postal bogat; oni, ki je bil bogat,
pa je postal siromak. Pride in
prosi kruha.

«Daj mi kruha», pravi, «in izko-
plji mi oči, odsekaj mi roke in
noge in odpelji me v tisto jamo,
kjer si ležal ti».

A brat, ki je bil prej revež, od-
govori:

«Ni treba, vzemi tako».

«Ne», pravi oni, «odsekaj mi
roke in noge in odpelji me tja».
Kaj bi — odpeljati ga je treba.
In odpeljal ga je v tisto luknjo.

Pa zazveni in zagrmí opolnoči
— sveti Jurij privihra, da se kar
spotika, in vpije na zveri:

«Ah, ve malopridnice! Vse ste
sklepetale — pobesil vas bom za-
to!».

A zvita lisica smukne v luknjo,
tam pa najde človeka. In pravi:
«Aha, tale je sklepetal!».

In zveri so se vrgle na brata, ki
je prej bil bogat, in so ga na mah
raztrgale.

LJUDSKA:

LISICA KMETICA

Lisica, volk in rak so najeli
staro njivo. Tedaj je rekla li-
sica:

«Ajme, botrčka, bolna sem.
Skopljita vidva, jaz bom pa
oplela».

«Prav, botrica, midva bova
skopala, oplela boš pa ti».

Ko je bil čas pleti, se je
izgovorila, da jo kličejo na sod-
nijo. «Oplevita vidva, jaz bom
pa obrala». In ko je prišel čas
za obiranje, se spet ni dobro
počutila. «Pomagajta mi, vid-
va oberita, jaz hem pa razde-
lila».

In lisica je naredila tri kup-
čke: enega raku, enega volku
in enega sebi. Tedaj je rekla:
«Jaz imam premalo. Kaj zdaj?
V gozdu naberimo drv in jih
zažgimo. Kdor bo skočil dlje
čez ogenj bo vse njegovo».

Zakurili so. Volk je skočil
prvi, nad ognjem se mu je vnel
rep. Rak se je skrivaj oprijel
lisičjega repa. Lisica je vzdi-
gnila rep visoko in skočila,
srečno je pristala na drugi
strani in poklicala raka: «Nu-
jte, botrček, skočite še vi».

«O, botrica, jaz sem že tu!».
Ozrla se je za glasom. Rak
je bil res skočil dlje od nje in
tako zmagal.

Nočni metuljček

Sinoči nas je obiskal nočni me-
tuljček. Ni bil karsibodi, ker je
tako začel brati knjigo. Vsaj zde-
lo se nam je tako, ko smo ga za-
gledali. Sedel je s priprtimi krili
na strani 21, kjer je napisano, da
muci najbolj teknejo miške.

Čakali smo, kdaj bo metuljček
prenehal brati knjigo. On pa je
samo nekoliko zmigal z levo tipal-
ko, ko da bi hotel reči: «Prosim,
ne motite me pri tako važnem po-
slu».

Nikoli ga še nismo videli, zato
se ga nismo mogli nagledati. Nje-
gov trup je bil podoben potni-
škemu letalu - tako je bil obilen -
krila pa reaktivcu. In njegova bar-
va? Ni je take v trgovini!

Pogovarjali smo se, ali bi me-
tuljčka pustili tam ali bi ga odne-
sli k oknu, da bi odletel v noč.

Predolgo smo modrovali, kajti
ko smo spet pogledali na knjigo,
na njej ni bilo več našega gosta.
«Kje je metuljček?» smo vpra-
šali vsi v en glas.

Nismo ga uzrli, saj je poletel v
mucin trebušček.

O ti grda muca! Ko se boš nau-
čila brati, ne boš več tako požre-
šna. Ali ne vidiš, kaj je napisano
v tej knjigi na strani 21?!

Volk in koza

Oddaljila se je koza od črede.
Pa ji pride nasproti volk.

— Zdaj te r-raztr-rgam! — je
zatulil volk.

— Me-me-mene-ne? — se je
ustrašila koza.

— Tebe, ja! — ji je odgovoril
volk.

— Usmili se, — je prosila koza.

— Ne poznam milosti, — je re-
kel volk. — Lačen sem. Kar poglej,
kako se mi je trebuh povsil!

Koza pa je rekla:

— No, če si pa tako lačen, mi
je prav.

— Ti si čudovita koza! — je
rekel volk.

Koza pa mu je še rekla:

— Pa še bolj ti lahko ugodim.
Kaj bi se mujal? Samo zini široko,
pa ti sama poskočim v gobec.

Naenkrat me boš požrl vso in ta-
koj boš sit!

Volku je bilo to govorjenje všeč.
Odprl je gobec in čakal. Koza je
stopila za korak nazaj in se na vso
moč z rogmi zaletela v volka. Volk
se je brez zavesti zgrudil.

Ko se je spet zavedel, ni bilo
koze nikjer več.

Zlata tratica

Ziveli smo na kmetih. Pod na-
šim oknom se je širil travnik, ves
zlat zaradi rumeno cvetočega re-
grata. Bil je v resnici lep. Vsi so
govorili: «Kako lepo! Travniki je
zlat!».

Nekoč, vstal sem zgodaj zjutraj,
šel sem loviti ribe, sem opazil, da
travniki ni zlat, temveč zelen. Ko
sem se okrog poldneva vračal, je
bil travnik spet zlat. Začel sem ga
opazovati. Zvečer je spet pozele-
nel. Šel sem, odtrgal cvet in opa-
zil, da je zbral svoje lističe, kot mi
zberemo prste, kadar skrcimo
dlan, in skril svojo zlato barvo.
Zjutraj, ko je sonce vstalo, sem
videl, da regrat odpira svoje dla-
ni in da travnik spet žari kot
zlat.

Od takrat nam je bil regrat naj-
ljubši cvet, ker je z nami otroci
vred legal spat in z nami vred
vstajal.

Ubogi otroci

Očka je pomagal Alenki pri na-
logi. Pa se je zmotil pri poštevan-
ki in Alenka ga je ujela. Mama hoče
očetu pomagati iz zadrege in pravi:
«Vsak človek se lahko zmoti!».
Alenka ju pogleda očitajoče in
skoraj zagrenjeno:

«Samo otroci se ne smemo. Ta-
koj dobimo slab red!».

Dečka in oreh

Dva dečka sta našla pod veli-
kim drevesom ob cesti oreh.

«Moj je», pravi prvi, «Ker sem
ga jaz zagledal».

«Ne, moj je», ugovarja drugi,
«ker sem ga jaz pobral».

Dečka se jameta srdito prepri-
rati.

«Ne prepirajta se - spravim
vaju», pravi mimoidoči fant.

Stopi med otroka, stre oreh in
pravi:

«Pol lupine dobi tisti, ki je oreh
prvi zagledal, drugo polovico pa
tisti, ki ga je pobral. Jaz pa, ki
sem vama prepri razsodil, dobim
jedrce».

ZA DOBRO VOLJO

Sodnik: «Da ste mogli krasti,
tega res skoraj ne morem verjeti!».
«O, veste, človek vse zmore, če
ima le zadosti močne volje!».

«Vi pa še niste dolgo v trgovini,
kaj?».

«Kako to mislite?».

«Ker vedno zardite, ko poveste
ceno».

«Žena:» Sram te bodi, ker mi
vedno očitaš, da nisem ničesar k
hiši prinesla!

Kdo ti je pa toliko pridobil v
tem času, kar sva poročena, kaj?
Kdo te je odvadil kaditi, kdo te

je odvadil piti, kdo te je odvadil
kvartati, aaa...?».

«Natakar, ta riba smrdi, povo-
hajta!».

«Kaj bom vohal, saj ni potreb-
no! Vi ste že deseti gost, ki mi jo
je vrnil!».

«Pomislite, ti naši sosedi! Ved-
no so trdili, kako bogati da so,
včeraj pa sem na lastne oči videla,
da sta mati in hči obe hkrati igra-
li na en klavir!».

mi, da o medvedih sploh ne go-
vorim.

— Pa imate res precej sitnosti,
— sem pripomnil.

— No, to nam res ne dela sivih
las, — je priznal. — V mojem
kraju imamo travnik za gnjavlje-
nje in tja stopi vsakdo, ki ga kaj
tišči ali žuli.

— In kako je tam? — sem ga
radoveden povprašal.

— Lepo, bratec. Ta samega se-
be je kar brez noža, vilic in soli,
drugega je od same tečnosti ko-
maj polovica, ko da si ga z nožem
prerezal, tretji si od skrbi s kladi-
vom po glavi trka, četrti se je kar
stajal in je od njega ostala samo
lužica in v njej žaba, vsa zelena
zaradi sitnosti.

— Kar težko življenje! — sem
ga pomiloval.

— Niti ne, — je odgovoril. —
Saj večinoma samo posedamo in
si pripovedujemo zgodbe, lisica
nam pošto raznaša, pisma meče v
kokošnjake, brzojavke izroča pol-
žu, denar pa nam prinaša osmi